

Adviezen

ZAAKNUMMER	W05.12.0134/I
DATUM VAN ADVIES	vrijdag 22 juni 2012
SOORT	Algemene maatregel van bestuur
MINISTERIE	Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
VINDPLAATS	Staatscourant 2012, nr. 15449

Ontwerpbesluit tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 onder meer in verband met de invoering van prestatiebekostiging in het hoger onderwijs, met nota van toelichting.

Bij Kabinetsmissive van 26 april 2012, no.12.001009, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mede namens de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 onder meer in verband met de invoering van prestatiebekostiging in het hoger onderwijs, met nota van toelichting.

Het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 (hierna: het Uitvoeringsbesluit) voorziet in de mogelijkheid om, naast de bekostiging van het verzorgen van onderwijs op basis van inschrijvingen en graden, specifieke bedragen toe te kennen aan universiteiten of hogescholen voor kwaliteit, kwetsbare opleidingen of bijzondere voorzieningen - de zogenoemde onderwijsopslag. Het ontwerpbesluit introduceert een grondslag om de onderwijsopslag tevens toe te kennen ten behoeve van profilering, maakt het mogelijk om bij ministeriële regeling nadere voorschriften te stellen over de onderwijsopslag en creëert een grondslag voor voorwaardelijke financiering van de onderwijsopslag op basis van prestatieafspraken (prestatiebekostiging). Met de invoering van prestatiebekostiging beoogt de regering instellingen te stimuleren zich meer te profileren en de kwaliteit van hun onderwijs te verbeteren.

Op 19 juni 2012 heeft een delegatie van de Afdeling advisering van de Raad van State op de voet van artikel 24 van de Wet op de Raad van State met de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap beraadslaagd over het voorstel.

De Afdeling advisering van de Raad van State maakt naar aanleiding van het ontwerpbesluit een opmerking met betrekking tot de grondslag ervan. Naar haar oordeel biedt artikel 2.6 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) geen toereikende grondslag voor invoering van voorwaardelijke financiering en voor profilering, gezien de te onderscheiden doelstellingen van enerzijds de prestatiebekostiging en het selectieve budget, gericht op individuele

kwaliteitsverbetering en profilering, en anderzijds de algemene berekeningswijze op basis van voor de instellingen gelijkelijk geldende maatstaven, gericht op bekostiging van de basiskwaliteit van het onderwijs, onafhankelijk van instellingsspecifieke beleidsoverwegingen.

Gelet hierop adviseert de Afdeling om alsnog te voorzien in een toereikende wettelijke grondslag. Deze grondslag zou kunnen worden gevonden door het ontwerpbesluit te baseren op artikel 1.7a van de WHW. Dit heeft als bijkomend voordeel dat eerst ervaring kan worden opgedaan met deze nieuwe wijze van financiering.

1. Inleiding

Het ontwerpbesluit strekt ertoe de bekostiging van het hoger onderwijs aan te passen door circa 7% van het onderwijsdeel van het hoger onderwijsbudget te bestemmen voor instellingen die van plan zijn de kwaliteit van hun onderwijs te verbeteren of die zich anderszins willen onderscheiden. (zie noot 1) Daartoe zullen er in de loop van 2012 met elke instelling afspraken worden gemaakt, waarin wordt vastgelegd welke prestaties de instellingen voor beide doelstellingen in de periode 2013 tot en met 2016 zullen realiseren. De minister zal zich bij de beantwoording van de vraag of de plannen "voldoende ambitieus" en "voldoende realistisch" zijn, en ook overigens voldoen aan de toekenningsvoorwaarden, laten adviseren door een commissie van deskundigen. (zie noot 2) Het voorstel maakt het mogelijk dat vanaf 2013 de onderwijsopslag voor kwaliteit alleen wordt toegekend als een prestatieafpraak met de instelling in kwestie tot stand is gekomen. Realisatie van de afgesproken prestaties is voorwaarde voor continuering van de middelen in de periode 2017-2020. De middelen voor profilering zullen uitsluitend worden toegekend voor de periode 2013-2016, op basis van de voorstellen die de universiteiten en hogescholen in het kader van de prestatieafspraken doen. Indien de maatregelen niet naar behoren worden uitgevoerd kan de onderwijsopslag tussentijds geheel of gedeeltelijk worden stopgezet. (zie noot 3) Het bedrag dat voor de prestatiebekostiging (en profilering) beschikbaar wordt gesteld bestaat uit herinvesteringsmiddelen uit het regeerakkoord 2010 in combinatie met de middelen die onder het huidige bekostigingssysteem via de onderwijsopslag voor kwaliteit op basis van meerjarenafspraken worden toegekend. Volgens de toelichting gaan deze middelen niet ten koste van het reguliere macrobudget voor het hoger onderwijs. (zie noot 4) Wel wordt het studentafhankelijke deel van de onderwijsbekostiging relatief kleiner.

2. Grondslag

Het ontwerpbesluit is op 11 april 2012 op grond van artikel 2.6, vijfde lid, van de WHW voorgelegd aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Daarbij zijn onder meer vragen gesteld over de grondslag van het ontwerpbesluit en over de mogelijkheid om het ontwerpbesluit een experimenteel karakter

te geven in de zin van artikel 1.7a van de WHW.(zie noot 5) Desgevraagd heeft de regering het ontwerpbesluit ook aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal voorgelegd.(zie noot 6) Ook de Eerste Kamer heeft aandacht gevraagd voor de grondslag van het ontwerpbesluit.

Het ontwerpbesluit is gebaseerd op artikel 2.6, eerste lid, van de WHW.

Ingevolge artikel 2.5, eerste lid, van de WHW wordt de rijksbijdrage waar de aanspraak op bekostiging betrekking op heeft, berekend op de grondslag van een algemene berekeningswijze. Aldus wordt het objectieve karakter van deze berekeningswijze gewaarborgd.(zie noot 7) Artikel 2.6, eerste lid, van de WHW bepaalt dat de algemene berekeningswijze bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld en dat zij voor alle instellingen of voor groepen van instellingen gelijkelijk geldende maatstaven bevat die betrekking hebben op de aard en omvang van de werkzaamheden en op de uitvoering daarvan. Het derde lid voegt daaraan toe dat de maatstaven voor instellingen voor hoger onderwijs in elk geval betrekking hebben op het aantal studenten en op de studieresultaten. De maatstaven kunnen verschillen per opleiding of groepen van opleidingen. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de mogelijkheid van delegatie is bedoeld voor elementen van technische of uitvoerende aard, of elementen die zeer geregeld aan wijzigingen onderhevig zijn. Bij "uitvoering" kan volgens de toelichting destijds worden gedacht aan het al dan niet doelmatig verrichten van de werkzaamheden.(zie noot 8) De artikelen 2.5 en 2.6, eerste en derde lid, van de WHW doen recht aan artikel 23, vijfde lid, van de Grondwet. Daarin is vastgelegd dat "de eisen van deugdelijkheid, aan het geheel of ten dele uit de openbare kas te bekostigen onderwijs te stellen, (...) bij de wet (worden) geregeld."(zie noot 9) Dit houdt in dat "ten minste de hoofdlijnen van de deugdelijkheidseisen" bij wet in formele zin moeten worden vastgesteld. Ze dienen daarnaast "zodanig helder te zijn geformuleerd dat de vrijheid van richting en inrichting gewaarborgd blijven.(zie noot 10)

Artikel 2.5, eerste lid, van de WHW verplicht tot een algemene, van instellingsspecifieke doelen geabstraheerde berekening van de rijksbijdrage. De rijksbijdrage moet een adequate lumpsum-bekostiging bieden voor de onderwijsactiviteiten, zodat de instellingen hun wettelijke taken kunnen uitvoeren en de deugdelijkheid (basiskwaliteit) van het onderwijs gewaarborgd is.(zie noot 11) Daarmee staat het artikel garant voor een belangrijke eigenschap van het hoger onderwijs, namelijk dat het als hoogste vorm van onderwijs in principe zelf zijn identiteit, aard en grenzen bepaalt. De oorspronkelijke toelichting bij artikel 2.6 van de WHW geeft aan dat de bekostiging volgens de algemene berekeningswijze verschillen op grond van instellingsspecifieke beleidsoverwegingen uitsluit. Wel acht de regering het mogelijk om op grond van maatschappelijke overwegingen, zoals die met betrekking tot de doelmatigheid van bekostiging door de overheid, aan het realiseren van bepaalde prestaties, zoals het aantal dissertaties, een extra gewicht toe te kennen. Een instelling die veel van dergelijke prestaties realiseert, verwerft een groter aandeel in het te verdelen budget, aldus de toelichting.(zie noot 12) Kort daarna kreeg artikel 2.6, derde lid, laatste volzin, van de WHW haar huidige redactie.(zie noot 13) Daarbij wees de regering er op dat "de grondslag van het bekostigingsmodel zal worden gevormd door aantallen en prestaties van studenten. Dit laatste

element, ook wel aangeduid met outputoriëntatie, zal worden versterkt (...). Het benadrukken van het outputelement in de bekostiging (waarbij gekeken wordt naar diploma's of naar met succes afgesloten deelresultaten) bevordert de doelmatigheid in het onderwijsstelsel. Instellingen hebben er daardoor belang bij om een student met een minimum aan verblijftijd tot afstuderen te brengen."(zie noot 14)

Gesteld voor de vraag of artikel 2.6, eerste lid, van de WHW een toereikende grondslag biedt voor een voorwaardelijke bekostiging en profilering, merkt de Afdeling op dat de totstandkomingsgeschiedenis van artikel 2.6 van de WHW én de in het derde lid van deze bepaling gegeven voorbeelden, erop wijzen dat in de bekostiging volgens de algemene berekeningswijze de relatieve kwaliteit van het onderwijs alleen tot gelding mag komen door verschillen in objectiveerbare kwantitatief meetbare prestaties, zoals aantallen studenten, afgestudeerden en graden, waarbij kostenverschillen tussen instellingen naar evenredigheid een rol kunnen spelen. Dit blijkt ook uit de wijze waarop het artikel sinds haar ontstaan is toegepast.

De toelichting bij het ontwerpbesluit vermeldt daarover dat de nieuwe bekostigingsregels een uitwerking vormen van de onderwijsopslag, die naast een bekostiging op basis van kwantitatieve gegevens, ruimte biedt voor "maatwerk" in relatie tot kwaliteit, kwetsbare opleidingen of bijzondere voorzieningen.(zie noot 15) De onderwijsopslag wordt vanaf haar ontstaan gebruikt als een instrument om een studentonafhankelijke onderwijs capaciteit te garanderen, met een bijzonder belang voor kleine opleidingen met een maatschappelijke meerwaarde of ten behoeve van niet-studentafhankelijke dure onderwijsvoorzieningen zoals collecties en werkplaatsen. In deze gevallen fungeert de onderwijsopslag echter als een vaste voet in de bekostiging, bedoeld om een minimum aan onderwijs capaciteit te garanderen om te voldoen aan de verantwoordelijkheid van de overheid voor het onderwijs, en wordt geen directe relatie gelegd met een, afrekenbare, bijzondere prestatie van de instelling.(zie noot 16) Dat laatste geldt ook voor de middelen die in het verleden via de onderwijsopslag zijn toegekend onder de noemer "kwaliteit". Volgens de toelichting bij het besluit waarbij deze term werd geïntroduceerd, gaat het hierbij om een samenraapsel van allerlei bedragen die onder de noemer onderwijsopslag zijn gegroepeerd. Daarbij is het aan de instelling zelf om daaraan een adequate bestemming te geven.(zie noot 17) Dat leidt ertoe dat aan in het bijzonder de kwalificatie "kwaliteit" een minder sterke en nadrukkelijke betekenis kan worden toegekend dan thans wordt verondersteld. Naar aanleiding van vragen ter zake antwoordde de regering dat met de term "kwaliteit" geen vorm van prestatiebekostiging of kwaliteitstoetsing werd ingevoerd, maar dat het zou gaan om de toekenning van aanvullende middelen op basis van meerjarige afspraken met een bestuurlijk karakter.(zie noot 18)

De bekostiging op de grondslag van de algemene berekeningswijze, inclusief de onderwijsopslag, is bedoeld om instellingen in staat te stellen onderwijs op het niveau van de basiskwaliteit aan te bieden, te beoordelen door de Nederlands Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO). Het in het ontwerpbesluit voorgestelde bredere beleidsmatige perspectief is echter niet bedoeld om instellingen in staat te stellen onderwijs aan te bieden dat voldoet aan de wettelijke

(basiskwaliteits)eisen (deugdelijkheidseisen), maar heeft expliciet tot doel door middel van specifieke projectsubsidies de onderwijskwaliteit te verbeteren en een bewezen voorsprong te belonen, afhankelijk van wat de instelling als plan aanbiedt en wat de minister in concreto nodig oordeelt. Datzelfde geldt voor het selectieve budget, dat immers inhoudt dat instellingen die zich gunstig onderscheiden extra worden beloond. Hoewel in het ontwerpbesluit enige hoofdlijnen van de voorwaardelijke financiering en de verdeling van het selectieve budget vermeld worden en het vereiste van een goedgekeurd plan voor alle instellingen geldt, vindt de daadwerkelijke toekenning van dit deel van de rijksbijdrage niet plaats op basis van op een algemene berekeningswijze gebaseerde objectieve gronden, maar gaat het om maatwerk, waarbij uiteindelijk het oordeel van de minister over de ambitie, het realiteitsgehalte en de verenigbaarheid met de ontwikkelingen op stelselniveau van de door de instellingen ingediende plannen centraal staat. Daarbij dient tevens aangetekend te worden dat de beoordeling niet bij de NVAO ligt, zoals het geval is bij de basiskwaliteit, maar bij de minister.

Gelet op deze vormgeving en doeleinden gaat het voorstel naar het oordeel van de Afdeling de strekking van artikel 2.6 van de WHW te buiten, nu dat artikel het hoger onderwijs bestedingsvrijheid garandeert en sturing op specifieke, door de minister te beoordelen kenmerken van de instelling uitsluit.

De Afdeling wijst er op dat er eerder plannen zijn geweest om de onderwijsopslag prestatieafhankelijk te maken door een relatie te leggen met de kwaliteit en het rendement van het onderwijs en de profilering van de instelling.(zie noot 19) Daartoe werd een aparte wettelijke grondslag noodzakelijk geacht. In 2006 werd door de Tweede Kamer der Staten-Generaal het wetsvoorstel Wet leerrechten aangenomen, dat aan artikel 2.6, derde lid, van de WHW een zinsnede toevoegde met als strekking dat in verband met het profiel van de instelling een onderwijsopslag kon worden toegekend. Hoewel het wetsvoorstel Wet leerrechten later is ingetrokken, kan eruit worden afgeleid dat de regering en de Tweede Kamer van mening waren dat het huidige artikel 2.6 van de WHW geen grondslag biedt voor overheidssturing op (bijzondere) kwaliteit of profilering. In het verlengde van het wetsvoorstel Wet leerrechten bracht de Onderwijsraad in juli 2007 het advies "Kwaliteit belonen in het hoger onderwijs?" uit. Daarin gaf hij het advies excellente opleidingen in aanmerking te brengen voor additionele bekostiging.(zie noot 20) Volgens de Onderwijsraad was een meer principiële keuze, uitgewerkt in de vorm van de reguliere, integrale bekostiging pas mogelijk als duidelijkheid zou bestaan over de wenselijkheid van overheidssturing op (bijzondere) kwaliteit.

Daarnaast wijst de Afdeling op de aanvullende rijksbijdrage in verband met de kwaliteit en studeerbaarheid, die enige jaren van kracht is geweest. In verband daarmee werd in artikel 2.7a van de WHW bepaald dat de minister in afwijking van de artikelen 2.5 tot en met 2.7 een aanvullende rijksbijdrage kon toekennen in verband met de voortgaande bevordering van de kwaliteit van het onderwijs en de verbetering van de organisatie van de inrichting van de onderwijsprogramma's. Volgens de regering ging het hier niet om het bekostigen aan de hand van deugdelijkheidseisen,

waarop de algemene berekeningswijze betrekking heeft, maar om de instellingen aanvullend financieel te faciliteren.(zie noot 21)

Gelet op het voorgaande kan naar het oordeel van de Afdeling in artikel 2.6 van de WHW geen grondslag worden gevonden voor een voorwaardelijke financiering die ziet op de kwaliteit van de geleverde prestaties of profilering van de instelling, als onderdeel van de algemene berekeningswijze. Een dergelijke keuze zou betekenen dat een instelling die onderwijs aanbiedt dat deugdelijk is, maar welk onderwijs naar het oordeel van de minister niet van zodanige kwaliteit is dat er aanspraak bestaat op prestatiebekostiging of op het selectieve budget, minder bekostiging ontvangt dan hij op grond van het uitvoeren van zijn wettelijke taken nodig heeft. Omdat de gelden voor de voorwaardelijke financiering en het selectieve budget zijn toegevoegd aan de middelen die verdeeld worden op basis van de algemene berekeningswijze, zou het daarbij moeten gaan om door de overheid voor bekostiging van het hoger onderwijs beschikbaar gestelde middelen waarop iedere instelling recht heeft, zolang zij aan de basiskwaliteit voldoet. De prestatieafspraken gaan evenwel over kwaliteitsverbetering en profilering, hetgeen wezenlijk iets anders is. Door de gekozen vormgeving is de maatregel in beginsel op de volledige bekostiging toepasbaar, en bestaat het risico dat zij zich uitbreidt naar de basisbekostiging. Deze zou alsdan verstrekt gaan worden op basis van door de minister te beoordelen aanvragen, aan de hand van maatstaven die hem een grote beoordelingsruimte zouden kunnen laten.

Indien de regering invoering van prestatiebekostiging en profilering wenst, adviseert de Afdeling deze in de vorm van een additionele bekostiging vorm te geven op basis van een eigen specifieke grondslag in de WHW, naast de bekostiging via de algemene berekeningswijze. De grondslag hiervoor zou voor de korte termijn kunnen worden gevonden door het ontwerpbesluit te baseren op artikel 1.7a van de WHW en de middelen die gereserveerd zijn voor de onderwijsopslag ten behoeve van kwaliteit en profilering daaraan toe te delen.(zie noot 22) Daarbij dient de regeling te voldoen aan de gelijkheidsmaatstaf voortvloeiend uit artikel 1 juncto artikel 23 van de Grondwet. De Afdeling adviseert tevens de toekenningsgronden en beoordelingsmaatstaven in het ontwerpbesluit zelf op te nemen, omdat zij tot de hoofdlijnen van de bekostigingssystematiek gerekend kunnen worden. Deze benadering heeft als voordeel dat zij de gelegenheid biedt ervaringen op te doen met deze nieuwe wijze van bekostiging. Daarnaast laat zij de opzet en structuur van het ontwerpbesluit onveranderd, omdat de door de Afdeling voorgestelde aanpassingen voornamelijk strekken tot de verandering van de grondslag en tot regeling van bepaalde elementen op een hoger niveau, waardoor er meer waarborgen zijn voor de instellingen. Ook wordt hiermee tegemoetgekomen aan de opmerkingen die in het kader van de voorhangprocedure zijn gemaakt, waardoor een nieuwe procedure niet nodig lijkt.

De Afdeling advisering van de Raad van State geeft U in overweging in dezen geen besluit te nemen dan nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De vice-president van de Raad van State

Nader rapport (reactie op het advies) van 13 juli 2012

De regering is de Afdeling erkentelijk voor de uitvoerige analyse van het juridische kader van de door de regering gewenste regeling van de prestatiebekostiging in het hoger onderwijs. Mede op grond van een analyse van de wetsgeschiedenis komt de Afdeling tot de conclusie, dat artikel 2.6 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek niet de goede grondslag biedt, omdat dit artikel met name de basis vormt voor een algemene berekening, inclusief onderwijsopslag, die bedoeld is om de instellingen voor hoger onderwijs in staat te stellen onderwijs op het niveau van de basiskwaliteit aan te bieden.

De door de regering gewenste prestatiebekostiging heeft echter een verderreikende doelstelling, namelijk door middel van specifieke bekostiging de onderwijskwaliteit te verbeteren en een bewezen voorsprong te belonen, afhankelijk van de afspraken daartoe tussen de instelling en de minister.

De Afdeling acht dit een geldig doel, maar adviseert om de invoering van de prestatiebekostiging en profilering de vorm te geven van additionele bekostiging op basis van een specifieke grondslag in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek.

De Afdeling adviseert in verband met het voorgaande om alsnog te voorzien in een toereikende wettelijke grondslag voor het voorliggende ontwerpbesluit. Deze grondslag zou kunnen worden gevonden door het ontwerpbesluit te baseren op artikel 1.7a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (experimenteerartikel). Dit heeft volgens de Afdeling als bijkomend voordeel dat eerst ervaring kan worden opgedaan met deze nieuwe wijze van financiering.

De regering neemt dit advies over en zal zo spoedig mogelijk een voordracht voor een algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 1.7a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek doen. De regering zal daarbij het advies van de Afdeling overnemen om de toekenningsgronden en de beoordelingsmaatstaven in het ontwerpbesluit zelf op te nemen en te waarborgen dat de regeling voldoet aan de gelijkheidsmaatstaf voortvloeiend uit de artikelen 1 juncto 23 van de Grondwet.

Voordat de regering een voordracht voor een dergelijke algemene maatregel van bestuur doet, zal het ontwerp daarvan overeenkomstig artikel 1.7a, tweede lid, onderdeel d, tweede volzin, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek aan beide kamers der Staten-Generaal worden voorgelegd. De regering maakt in dat opzicht dus een andere afweging dan de Afdeling die opmerkt, dat een nieuwe procedure niet nodig lijkt. De regering wil echter voorkomen dat discussie ontstaat over de juistheid van de gevolgde procedure.

In verband met het voorgaande, daartoe gemachtigd door de ministerraad, moge ik U, mede namens de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, in overweging geven het hierbij gevoegde ontwerp-besluit overeenkomstig het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State niet te bekrachtigen en goed te vinden dat het onderhavige nader rapport tezamen met het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State en het ontwerp-besluit en de daarbij behorende nota van toelichting, zoals deze aan de Afdeling advisering van de Raad van State zijn voorgelegd, openbaar wordt gemaakt.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

- (1) Voor het kwaliteitsdeel is 5% beschikbaar, voor profilering 2%.
- (2) Op grond van het voorgestelde artikel 4.11, derde lid, onderdeel d, van het Uitvoeringsbesluit kunnen bij ministeriele regeling naast deze beide toekenningsgronden nog andere worden vastgesteld.
- (3) Artikel 4.11, lid 7 (nieuw). Volgens de nota van toelichting zal van deze mogelijkheid alleen gebruik worden gemaakt voor het selectieve budget.
- (4) Nota van toelichting, paragraaf 6, laatste alinea.
- (5) Kamerstukken II 2011/12, 31 288, nr. 287.
- (6) Kamerstukken I 2011/12, 31 288, D.
- (7) Nota van toelichting bij het ontwerpbesluit, paragraaf 6, eerste alinea.
- (8) Kamerstukken II 1988/89, 21 073, nr. 3, blz. 116.
- (9) Ter onderscheiding daarvan bepaalt artikel 2.6, vijfde lid, van de WHW expliciet dat de maatstaven voor bekostiging van het wetenschappelijk onderzoek in ieder geval betrekking hebben op de maatschappelijke en wetenschappelijke behoefte aan het onderzoek, waarbij rekening wordt gehouden met het profiel van de instellingen en de kwaliteit van het onderzoek.
- (10) Kamerstukken II 2008/09, 31 828, nr 4.
- (11) Zie ook de brief van de staatssecretaris van 11 april 2012 in het kader van de voorhangprocedure, Kamerstukken II 2011/12, 31 288, nr. 287, blz. 11.
- (12) Kamerstukken II 1988/89, 21 073, nr. 3.
- (13) Kamerstukken II 1990/91, 21 073, nr. 12.
- (14) Kamerstukken II 1990/91, 21 073, nr. 11.
- (15) Artikel 4.11 van het Uitvoeringsbesluit WHW.

(16) In dezelfde zin: Kwaliteit belonen in het hoger onderwijs? blz. 17, Onderwijsraad, juli 2007.

(17) Nota van toelichting bij het Uitvoeringsbesluit WHW, Stb. 2008,146, blz. 31.

(18) Kamerstukken II 2009/10, 31 288, nr. 74. Naar aanleiding van een schriftelijk overleg de invoering van de nieuwe bekostiging van het hoger onderwijs per 2011(Kamerstukken II 2010/11, 31 288, nr. 136) voegde de minister hier nog aan toe dat hij de in "de komende maanden een voorstel zou laten uitwerken voor hoe het bekostigingsmodel kan worden gewijzigd in relatie tot de in Veerman genoemde relatie met kwaliteit en profilering."

(19) Een eerste aanzet daarvoor werd gegeven in de Beleidsbrief financiering in het hoger onderwijs, bijlage bij KkenKamerstukken II 2004/05, 29 853, nr. 1.

(20) Een vergelijkbaar voorstel werd gedaan door de Commissie Kwaliteit en Bekostiging in het hoger onderwijs.

(21) Kamerstukken II 1995/96, 24 619, nr. 3.

(22)Ingevolge artikel 1.7a, van de WHW kan bij algemene maatregel van bestuur worden afgeweken van de bekostigingsvoorschriften van de WHW bij wijze van experiment met het oog op verbetering van kwaliteit, toegankelijkheid of doelmatigheid van onderwijs. In de algemene maatregel van bestuur moeten in ieder geval worden opgenomen het doel van het experiment (a), de duur van het experiment (c) en op welke wijze en aan de hand van welke criteria de met het experiment beoogde effecten worden geëvalueerd (d).